

2.

Прѣдъ тѣзъ картини чудни,
 Що радватъ нашій взоръ,
 Въ тазъ омайна вечерь.
 Отъ тоя върхъ високъ,
 О родни край, за тебе
 Ний пѣмъ друженъ хоръ,
 А ехото насрѣщно
 Го носи на възбогъ. 2

3.

Родино, ний те любимъ
 За твоята сждба
 На тежки изпитанья.
 Тя въ нашитѣ сърдна
 Готовность, сила буди
 За близката борба.
 Надѣй се, родна земльо,
 На твоитѣ дѣца. 2

4.

Ти люлка нѣжна билъ си
 На наш'тѣ младини,
 Надъ нази дълго бдѣлъ си,
 О бащинъ край любимъ!
 Сега бжди спокоенъ
 За твойтѣ сждбини —
 Дошло е сладко врѣме
 Надъ тебе ний да бдимъ! 2

Брѣзовъ.

